

COM EM POTS ESTIMAR TANT?

Obro les persianes del castell on ets la reina
I entra disparat un raig de Sol que ve a veure't
Et vesteix la pell mentre et despertes remugant
Però l'olor a cafè dibuixa allò que em té atrapat

Ets cant de sirena intentant dir al món "BON DIA!"
Sempre amb els ulls mig clucs i la veu adormida.
Robes sigilosa una camisa del meu banc
és el préstec més bonic que mai m'han demanat.

No sé com em pots estimar tant (x2)

Aquests ulls tan tendres
em fan saltar el cor
saber que quan et llevés
tens la marca del llençols.

Recórrer sense pressa
el contorn del melic
o passar-me la nit filtrant
els teus cabells entre els meus dits.

Odies els diumenges
Però fas veure que no és important.
Perquè saps que és el dia
Que m'agrada veure el mar.

Quan plegues de la feina,
Trepitges tan fort el carrer
que el metro ja tremola
i sap que jo tremolaré.

No sé com em pots estimar tant (x2)

Perquè quan et veig em torno de mantega
Quan et veig no trobo cap paraula per plasmar
Que em senti tan preciosa al teu costat.